

WIJ WILLEM ALEXANDER,
BIJ DE GRATIE GODS,
KONING DER NEDERLANDEN,
PRINS VAN ORANJE-NASSAU,
ENZ. ENZ. ENZ.

Ontwerpbesluit van [[ ]]

tot wijziging van het Besluit Wfsv in verband met aanpassingen in de premiestelling voor startende werkgevers

Op de voordracht van Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van [[Datum openlaten]], nr. [[nr invullen]];

Gelet op artikel 38, zesde lid, van de Wet financiering sociale verzekeringen;

De Afdeling advisering van de Raad van State gehoord (advies van);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van [niet invullen],

HEBBEN GOEDGEVONDEN EN VERSTAAN:

ARTIKEL I

Artikel 2.17 van het Besluit Wfsv wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid komt te luiden:

1. Voor een werkgever die, zonder dat er sprake is van een overgang van een onderneming als bedoeld in artikel 2.15, eerste lid, de hoedanigheid van werkgever heeft gekregen in het kalenderjaar waarvoor de premie wordt vastgesteld of in het eerste of tweede kalenderjaar onmiddellijk voorafgaande aan dat kalenderjaar, is de gedifferentieerde premie, in afwijking van artikel 2.6, tweede lid, gelijk aan de gedifferentieerde premie, bedoeld in artikel 2.6, derde lid.

2. Onder vernummering van het tweede lid tot het vierde lid worden twee leden ingevoegd, luidende:

2. In afwijking van het eerste lid wordt de gedifferentieerde premie voor een middelgrote werkgever die, zonder dat er sprake is van een overgang van een onderneming als bedoeld in artikel 2.15, eerste lid, de hoedanigheid van werkgever heeft gekregen in het tweede kalenderjaar voorafgaand aan het kalenderjaar waarvoor de premie wordt vastgesteld, berekend overeenkomstig artikel 2.6, vijfde lid, met dien verstande dat in plaats van het individuele percentage, bedoeld in dat lid, het gemiddelde percentage voor de WGA-lasten en de ZW-lasten, bedoeld in artikel 2.8, van toepassing is.

3. In afwijking van het eerste lid is voor een grote werkgever die, zonder dat er sprake is van een overgang van een onderneming als bedoeld in artikel 2.15, eerste lid, de hoedanigheid van werkgever heeft gekregen in het tweede kalenderjaar voorafgaand aan het kalenderjaar waarvoor de premie wordt vastgesteld, de gedifferentieerde premie gelijk aan de som van de gemiddelde percentages voor de WGA-lasten en de ZW-lasten, bedoeld in artikel 2.8.

ARTIKEL II

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 januari 2020

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

De Minister van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid,

W. Koolmees

Nota van toelichting

1. Algemeen

De premiedifferentiatie in de publieke verzekering voor de ZW en de WGA werkt als volgt. De werkgevers worden onderscheiden in drie grootteklassen:

1. Kleine werkgevers, met een loonsom tot en met tien maal de gemiddelde loonsom per werknemer per jaar;
2. Middelgrote werkgevers, met een loonsom groter dan 10 maal de gemiddelde loonsom per werknemer per jaar tot en met 100 maal de gemiddelde loonsom per jaar;
3. Grote werkgevers, met een loonsom groter dan 100 maal de gemiddelde loonsom per werknemer per jaar.

De indeling wordt gemaakt op basis van de loonsom van de werkgever twee jaar eerder (t-2), en is bepalend voor de wijze waarop de gedifferentieerde premie wordt berekend. Bij de berekeningswijze van de gedifferentieerde premies voor een individuele werkgever is dus in eerste instantie de loonsom leidend. Voor kleine werkgevers is de gedifferentieerde WGA-premie gelijk aan de sectoraal bepaalde premie. Voor grote werkgevers wordt een individuele premie bepaald op basis van hun individuele lasten en loonsom. Voor middelgrote werkgevers wordt een gewogen gemiddelde bepaald van de sectoraal bepaalde premie en de individuele premie.

Werkgevers worden in het jaar waarin de status werkgever verkregen wordt en de twee daaropvolgende jaren startende werkgevers genoemd. Omdat de premiedifferentiatie gebaseerd is op lasten en loonsommen van twee jaar eerder en deze gegevens voor startende werkgevers niet beschikbaar of onvolledig zijn, hanteert de Belastingdienst voor deze werkgevers aparte regels omtrent het vaststellen van de premie. In de eerste twee startersjaren kan de Belastingdienst ten tijde van de premievaststelling de werkgeversgrootte niet bepalen. Hierdoor kan er geen individueel gedifferentieerde premie vastgesteld worden. Daarom wordt een premie gehanteerd die zo goed mogelijk het ZW en/of WGA-risico van die werkgevers weerspiegelt. Dat is de sectorale bepaalde premie die gebaseerd is op de lasten en loonsommen van soortgelijke werkgevers binnen dezelfde sector.

In het derde jaar kan de werkgeversgrootte wel vastgesteld worden. De meeste werkgevers zullen in het derde startersjaar klein zijn en daarom een sectoraal bepaalde premie krijgen. Werkgevers die groot zijn krijgen het gemiddelde percentage zonder opslagen of kortingen. Voor het berekenen van opslagen en kortingen door vergelijking met het landelijk gemiddelde zijn namelijk eventuele toerekenbare lasten noodzakelijk en deze ontbreken nog voor de WGA. Middelgrote werkgevers krijgen een premie die een gewogen gemiddelde is van sectorale premie en het gemiddelde percentage.

In het arrest van 4 mei 2018, ECLI:NL:HR:2018:670, heeft de Hoge Raad geoordeeld dat bovenstaande uitvoering voor de eerste twee startersjaren in strijd is met artikel 2.17 van het Besluit Wfsv. De Hoge Raad heeft geoordeeld dat de Belastingdienst ook voor deze startende werkgevers het rekenpercentage als uitgangspunt voor de premiedifferentiatie moet houden. Deze uitvoering acht de regering niet wenselijk omdat daarmee een premie wordt gehanteerd die in mindere mate aansluit bij het WGA- en/of ZW-risico van de betreffende startende werkgever. Artikel 2.17 van het Besluit Wfsv wordt op dit punt aangepast. Hierdoor zal de Belastingdienst weer conform het bovenstaande een premie berekenen voor startende werkgevers.

De aanpassing van artikel 2.17 treedt in werking met ingang van 1 januari 2020. De bepaling is vanaf dat moment ook van toepassing op startende werkgevers die korter

dan twee jaar bestaan. Om de in dit besluit opgenomen wijziging voor hen voorzienbaar te maken, is in 2019 hierover gecommuniceerd.

Overigens is in dit besluit al rekening gehouden met de wijzigingen ten gevolge van het besluit tot wijziging van het Besluit Wfsv in verband met enkele wijzigingen in de differentiatiesystematiek van de premie voor de Werkhervattingskas (PM Stb .....).

Doordat feitelijk de oude uitvoeringspraktijk met deze wijziging wordt hersteld, zijn er geen financiële gevolgen of gevolgen voor de regeldruk verbonden aan deze wijziging.

2. Artikelgewijs

In het nieuwe eerste lid van artikel 2.17 wordt bepaald dat voor startende werkgevers de premie voor de Werkhervattingskas niet wordt bepaald aan de hand van de vraag of sprake is van een grote, middelgrote of kleine werkgever, maar gelijk is aan de premie voor kleine werkgevers. Ingevolge artikel 2.6, derde lid, bedraagt de premie voor kleine werkgevers de som van de sectorale premiecomponenten op basis van de WGA-lasten en de ZW-lasten voor werknemers in de betreffende sector. Als startende werkgevers worden beschouwd de werkgevers die werkgever zijn geworden in het kalenderjaar waarvoor de premie wordt vastgesteld of in het eerste of tweede kalenderjaar daaraan voorafgaand.

In het tweede en derde lid worden op de hoofdregel van het eerste lid uitzonderingen geformuleerd voor grote en middelgrote werkgevers die de hoedanigheid van werkgever hebben gekregen in het tweede kalenderjaar voorafgaand aan het kalenderjaar waarvoor de premie wordt vastgesteld. Voor die werkgevers kan de werkgevergrootte wel worden vastgesteld, maar kan nog geen individueel werkgeversrisicopercentage worden berekend. In plaats van met het individuele percentage wordt de premie voor de werkhervattingskas voor die werkgevers berekend met het gemiddelde percentage, bedoeld in artikel 2.8.

Het oude tweede lid is vernummerd tot het vierde lid.

De Minister van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid,

W. Koolmees